

[Bertel Dahlgaard.]

rigsdag med at gøre hveranden forhandling her i tinget til en dagsordensdiskussion, selvom der ingen fornuftige hensigter er forbundet dermed.

Det radikale venstre kunne meget vel formulere en dagsorden, der gav udtryk for vor opfattelse. Det ville ikke blive en dagsorden om nye undersøgelser, men en dagsorden, der tog afstand fra selve den 18 måneders tjenestetid og indeholdt direkte forslag om en nedsættelse af tjenestetiden. Et sådant forslag ville imidlertid på dette tidspunkt selvfølgelig kun være et slag i luften overfor den kompakte majoritet her i salen.

Jeg har gjort rede for det radikale venstres synspunkter. Jeg er sikker på, at de står klart for de ærede medlemmer, og at de sikkert også står klart for befolkningen.

Aksel Larsen: Det er nødvendigt, inden denne debat slutter, at sige et par ord om problemet socialisme.

Først til det ærede medlem hr. Viggo Starcke. Det er urigtigt, når det ærede medlem hr. Viggo Starcke siger, at indførelse af fuld grundskyld forudsætter bevarelse af ejendomsret og salgsret til jorden. Hvis fuld grundskyld indføres, betyder det, at jorden mister enhver værdi som handelsvare, at den ikke kan belånes, ikke kan købes, ikke kan sælges, at der ikke kan spekuleres i den, at den kun kan bruges. (*Oluf Pedersen:* Den kan sælges!). Den kan ikke sælges, da der ingen er, der vil give noget for den, da den ingenting er værd i handel og vandel. Hvis man indfører fuld grundskyld på den måde, at man ikke tager hele jordens kapitalværdi, er det ikke fuld grundskyld. Hvad angår dette at ville lægge luft mellem retsforbundet, som kræver fuld grundskyld, og socialismen, kan jeg bare minde om, at før krigen kunne en taler fra retsforbundet ikke stå op på denne talerstol eller på nogen talerstol ude i landet og tale grundskyld, uden at han, hvis der var kommunister i farvandet, irettesættende sagde til os, at vi måtte huske på, hvad Karl Marx havde sagt om grundskyldens betydning for socialismen. Denne melodi er forladt nu, da retsforbundet ønsker at bilde folk ind, at fuld grundskyld er noget, man

får, og at den ikke antaster ejendomsretten til Danmarks jord.

Statsministeren udtalte, at hvis jeg kalder frihedens henrettelse i Sovjetunionen socialisme, er der ingen bro mellem socialdemokratiet og kommunismen. Jeg har såmænd længe følt, at på det område, der kaldes socialisme, er der ingen bro mellem socialdemokratiet og kommunisterne, for socialdemokratiet har brudt broen til socialisme af; men jeg vedgår villigt, at friheden er henrettet i Sovjetunionen: friheden til udbytning af sine medmennesker, friheden til kapitalistisk profit, friheden til undertrykkelse, ja, den er henrettet, men jeg kan ærlig talt ikke indse, at det skulle få nogen, der ønsker socialisme, til at tage afstand fra Sovjetunionen.

Statsministeren kører på den gamle melodi, som han har sunget på i så umådelig lange tider til forsvar for sit partis støtte til oprustning og Atlantpagt: at vi ikke kan standse oprustningen. Vi kan ikke standse hele denne militærpolitik, medmindre forholdene ude i verden forandrer sig, og med forholdene ude i verden kigger han østud og vil fremsætte den påstand, at det er dér, årsagen ligger. Statsministeren ved udmærket vel, at Danmark ikke er og ikke har været truet af Sovjetunionen eller i det hele taget, som man kalder det, „østfra“, så det argument for, at Danmark skal opruste og være medlem af Atlantpagten med alle dens angrebsvåben og angrebsbaser, hører ingen steder hjemme.

Den højtærede forsvarsminister forsøgte at svare på et spørgsmål, min partifælle har stillet til ham, og jeg tillader mig derfor at anmode forsvarsministeren om ved en passende lejlighed — han kan selv vælge den — at fremkomme med en redegørelse her i tinget for de domme, der er afsagt, den retsforfølgning, der har været, de straffe, der er idømt såvel soldater, menige, som befalingsmænd i hæren, herunder en redegørelse for den ubestridelige forskelsbehandling, der har været såvel fra anklagemyndighedens som fra domstolens side, når det drejede sig om at bedømme befalingsmænds eller menige soldaters meriter. Ministeren kan altså selv vælge det tidspunkt, da han vil fremkomme med en redegørelse, men jeg synes, han bør komme med den;